În vederea meciului de marți cu Japonia

COMPONENȚII LOTULUI REPREZENTATIV AU PLECAT IERI LA CONSTANȚA

Așadar, marți la Constanța prima ieșire publică a „tricolorilor", de după vacanță. Ea se va produce într-un meci amical care se va disputa, la lumina reflectoarelor, în compania Japoniei.

În vederea acestui meci, lotul reprezentativ s-a reunit, ieri dimineață, la sediul F.R. Fotbal, de unde, cu autocarul, a plecat spre Constanța. Au făcut deplasarea 15 jucători : RĂDUCANU, IORGULESCU — portari ; CHERAN, G. SANDU, SĂTMĂREANU II, ANTONESCU, HAJNAL, ANGHELINI — fundași;

SĂTMĂREANU II

DINU, DUMITRU, DUDU GEORGESCU — mijlocași ; TROI, DUMITRACHE, LUCESCU și MARCU — inaintași.

Întrucit Beldeanu nu a efectuat pregătiri cu echipa sa de club, el nu mai face parte din lotul pentru partida de marți.

Iată și programul tricolorilor pînă la ora meciului cu Japonia : **ieri**, după-amiază, pe stadionul Municipal din Constanța, lotul a efectuat un antrenament cu caracter tehnic, fizic și tactic. Pentru **astăzi**, sînt prevăzute, pe același teren, două antrenamente : unul dimineața, de la ora 10,30, celălalt după amiaza, de la ora 18. **Duminică** dimineața, selecționabilii vor participa la o ședință cu caracter teoretic, după care vor efectua o plimbare, cu autobuzul, pe litoral. După-amiază, de la ora 18, elevii antrenorilor **Valentin Stănescu** și **Robert Cosmoc** vor susține un joc-școală de două reprize a 45 de minute, în compania echipei de tineret F.C. Constanța. Ziua **de luni** va începe pentru componenții lotului cu un riguros control medical, efectuat de medicul **Dumitru Tomescu**. Va urma o nouă ședință teoretică, apoi un antrenament fizic, tehnic, tactic (**de la ora 11**) și, după-amiază, vizionarea unui spectacol.

În sfîrșit, **marți** — la ora 19,30 — lovitura de începere în meciul ROMÂNIA—JAPONIA.

Dar pînă atunci, vom reveni cu noi amănunte privind pregătirile lotului nostru reprezentativ.

PRIMELE (MARI) EFECTE ALE WELTMEISTERSCHAFTULUI

● Brandao, la conducerea echipei Braziliei ? ● Italienii preconizează acțiuni severe ● S-a și alcătuit planul de pregătire al reprezentativei Argentinei pentru ediția 1978 !

Nimeni nu-și permite răgaz, amînările sînt respinse pretutindeni, măsuri — care au o mare doză de operativitate — se înregistrează pe tot frontul fotbalului după ediția jubiliară a C.M. Fiecare își dă seama că nu e timp de pierdut și că distanța care separă multe reprezentative — și implicit fotbalul din țara respectivă — de nivelul atins de fruntașe se poate mări, devenind de nerecuperat. Sugestivă e constatarea că nu numai țările care au înregistrat eșecuri — mai mari sau mai mici — la recenta ediție au și trecut la punerea în aplicare a unor drastice programe de reformă, ci și foarte multe dintre cele care nu au realizat calificarea în turneul final al Weltmeisterschftului.

Veștile cele mai multe și mai semnificative sosesc din **Brazilia**. E inutil să spunem cît de pesimiste sînt comentariile care se fac pretutindeni; ziarele, radioul și televiziunea sînt însă unanime în a solicita reforme de fond ale fotbalului brazilian. „Înainte de a prelua oficial funcția de președinte al F.I.F.A. și a se retrage, deci, practic, din fruntea Confederației de sporturi braziliene, Joao Havelange trebuie să pună premisele unei totale reorganizări a fotbalului nostru" scrie Joao Saldanha în „Globo". Printre primele măsuri preconizate sînt următoarele : aducerea la direcția tehnică a selecționatei a antrenorului **Brandao (Palmeiras)**, socotit cel mai indicat specialist de a realiza cu echipa națională o reorientare (se specifică faptul că Brandao a realizat cu echipa sa de club un fotbal foarte apropiat, ca orientare tactică, de jocul olandezilor, el cîștigînd de altfel două titluri consecutive cu Palmeiras) ; introducerea unor norme de control pentru toți jucătorii din prima divizie ; limitarea turneelor peste hotare ale formațiilor de club ; trimiterea anuală a 10—15 antrenori pentru cursuri de perfecționare în Europa, etc., etc.

În **Italia**, federația dorește să mențină actuala conducere tehnică a reprezentativei, dar speră să realizeze măsuri radicale în programul de antrenament al echipelor. Conducătorul sectorului de specialitate, **Franco Carraro**, a declarat că... **„fără o schimbare de mentalitate din partea jucătorilor nu vom putea face absolut nimic. Nu trebuie să ni se pară exagerată nici excluderea din categoriile de performanță a jucătorilor refractari sau necorespunzători dacă vrem să mai contăm, în anii viitori, în elita fotbalului".**

Argentina privește cu mare seriozitate problema echipei sale naționale și vrea, de pe acum, cu patru ani înainte, să-i asigure o evoluție demnă la ediția probei supreme pe care o va găzdui. În consecință, s-a alcătuit un plan general al selecționatei pe anii 1974/78 care prevede, printre altele : asigurarea unor consilieri europeni pentru echipa națională ; disputarea, în aceste sezoane, a cel puțin cîte 5 jocuri cu formații din Europa ; obligativitatea, pentru formațiile din prima divizie, de a efectua, anual, un turneu pe Vechiul Continent sau de a organiza primirea unor echipe de club din Europa; datoria jucătorilor din lotul reprezentativ lărgit, de 40 de jucători, de a se pune la dispoziție la orice convocare a comisiei tehnice a echipei naționale.

FOTBAL

„SĂ TRAGEM ÎNVĂȚĂMINTELE CARE SE IMPUN PENTRU ECHIPELE NOASTRE"!

Cîteva observații după turneul final al C.M.

Am fost prezent în tribună la 11 meciuri ale recentului C.M. și am urmărit pe toate celelalte „în direct" sau „în reluări" la televizor. Mi-am format convingerea că numai o parte din echipe ne-au oferit o adevărată chintesență a fotbalului modern. Acestea sînt reprezentativele **R.F. Germania, Olandei, Poloniei, Scoției și Suediei**. La un nivel mediu, deci numai la unele fațete ale acestui joc, s-au arătat echipele **R.D. Germane, Braziliei, Argentinei, Iugoslaviei, Uruguayului** și **Bulgariei**. „Debutantele" **Zair, Haiti** și **Australia** au fost cele pe seama cărora și-au obținut calificarea pentru seriile semifinale multe din formațiile grupelor respective. Decepționantă a fost evoluția reprezentativei **Italiei**, care, cu vechile ei glorii, nu s-a putut integra în ritmul de mare vigoare și accelerație al acestei ediții jubiliare. Spre regretul tuturor iubitorilor fotbalului, însăși campioana — de trei ori — a lumii, deși ajunsă în lupta pentru locurile 3—4, nu și-a mai impus tehnica rafinată a jucătorilor ei (dintre care lipseau — e drept — jucători de mare clasă cu **Pele, Gerson, Clodoaldo** și **Tostao**) în fața jocului realist hotărît, de o mare dăruire și forță de șoc al „celor trei" urcați pe podium.

Ceva cu totul nou nu ne-au oferit nici echipele citate. Ele au dus însă la maximum de expresie toate caracteristicile vădite cu oarecare timiditate în precedentele ediții C.M. Care sînt aceste caracteristici ? Jocul simplu, direct, pe poartă ; mișcarea permanentă, dar gîndită, pe teren, care duce la acel carusel amețitor al tuturor jucătorilor, indiferent de numărul de pe tricou. De aici s-a ajuns la greșeala de a se vorbi de „sistem fără sistem". **Or,** interferența rolurilor, dispariția barierei dintre atacanți și apărători, prezența tuturor jucătorilor în fazele alternative — ofensive și defensive — nu pot fi nicidecum echivalente cu înlăturarea oricărei organizări a jocului, oricărei idei tactice, transpusă într-un sistem de joc. Putem spune chiar că noua concepție, evidențiată de cîteva echipe la C.M. 1974, nu face decît să fundamenteze și mai puternic necesitatea sistemului, a structurii de monolit a echipei, care trebuie să realizeze o formidabilă dinamică a jocului.

S-a mai vorbit de așa-zisul „fotbal total". În locul acestui termen eu aș propune pe acela de „fotbal complex", iar pentru, „fotbalistul total" ar fi mai indicat „fotbalistul complet". Fotbalul complex exprimă multitudinea și diversitatea acțiunilor iar fotbalistul complet necesitatea unei pregătiri la cea mai înaltă stachetă a exigenței pentru toți cei cinci factori : fizic, tehnic, tactic, moral-volitiv și teoretic. Jucătorul nu poate îndeplini multiplele sarcini ce-i sînt impuse, dacă nu este un atlet perfect echilibrat din punct de vedere fizic și psihic, pentru a acoperi, cu mare ambiție sportivă, întregul teren de joc pe tot timpul celor 90 de minute ale partidei (cu eventuale prelungiri). Trebuie, în plus, să fie posesorul unei viteze derutante și al unei tehnici desăvîrșite, care să nu-i îngăduie nici o întîrziere în execuție, nici o prelungire inutilă a driblingului, nici o imprecizie a pasei, nici cea mai mică pendulare a șutului la poartă. Și, pe deasupra, are nevoie de o gîndire tactică superioară, care să nu-l facă un simplu robot, ci un creator de situații și un realizator de mare percuție.

În sfîrșit, C.M. 1974 ne-a dovedit, în reversul medaliei, că trebuie să ne despărțim definitiv de așezările rigide, de jocul fără dăruire deplină, de posturile statice menținute în contratimp cu faza (de atac și de apărare), de aripile care nu se dezlipesc de tușă (gen Geaici), de sarcinile schematice, de loviturile impuse, executate exclusiv în zid. Echipelor noastre trebuie să le impunem jocul ofensiv, cu roluri multifuncționale ale jucătorilor, cu o mare elasticitate și rapiditate în trecerea din apărare în atac și din atac în apărare, cu o desăvîrșită tehnică în viteză și o mare capacitate la efort.

Consfătuirea antrenorilor de la 29—31 iulie a.c. urmărește acest obiectiv. Și nu numai la reprezentativele țării, ci la toate echipele de club, care constituie platforma de lansare pentru elita fotbalului național.

Valentin STĂNESCU
antrenor al reprezentativei A de fotbal

FORFAIT-UL LUI RIVERA...

Ce semnificație are, de fapt, contraperformanța Italiei, ai cărei suporteri visau atît de mult să ajungă în finală, la *Monaco di Baviera*, așa cum rostesc ei, atît de frumos, numele Münchenului ?

În fond, această rapidă eliminare a Italiei poate să însemne un barometru care indică evoluția fotbalului mondial. Există alternativa unei rămîneri în urmă, după marele banchet de la Ciudad de Mexico, cu toate că nu ar fi exclusă și o alternativă mai puțin generală, care ține de imobilismul bătrînului Valcareggi, cu implicațiile lui inerente.

După revenirea precipitată a *squadrei azzurra* la Milano, comentatorii italieni au declanșat un tir fără precedent. Ei au tras fără menajamente, punînd în discuție, fără prea multă jenă, viața dezordonată a lui Rivera, atmosfera de *dolce far niente* din cantonamentul italian, unde centralista nu pridideа să dea legătura cu întreaga peninsulă, pentru ca Benetti, Chinaglia și toți ceilalți să-și omoare *spleen*-ul, într-o vreme în care plaja de la Ostia era o adevărată sărbătoare romană, iar în golful Napoli se cînta pînă dincolo de miezul nopții.

Toate aceste atacuri împotriva eroilor de la Ciudad de Mexico sînt, dacă vreți, o inevitabilă izbucnire temperamentală. Adevărul, însă, este altul.

Italia n-a ținut pasul evoluției fotbalului. Marile derby-uri italiene, adevărate lupte de baricadă, care au reușit să placă — prin înverșunare — nenumăraților *tifosi* peninsulari — poate ca o reminiscență atavică a încăierărilor dintre familiile celebre ale Veronei — au sfîrșit prin a închista jocul echipelor mari și mici. Acest schematism a determinat în mare măsură împuținarea vedetelor. Așa se face că în recentul turneu final al C.M., cei mai buni jucători italieni au fost bătrînii Mazzola și Facchetti, adică un jucător complet, prin excelență, și un altul care a învins ani de-a rîndul rigorile sistemului, fiind, pînă la urmă, un înaintaș deghizat. Toți ceilalți au demonstrat limite pe care fotbalul total (sau complex, cum se propune) le-a scos și mai mult la iveală. Burgnich a rămas în continuare un *libero* însărcinat doar cu repararea greșelilor comise de parteneri, Rivera e și astăzi un „transformator" care corectează curentul doar de la 220 la 110, iar Riva, însuși, lipit cu o oarecare placiditate de stoperul advers, amintește foarte puțin de vîrful Mazzola al lui Internazionale, și cu atît mai puțin de Gerd Müller, care, practicînd aceeași tactică a berbecului în coasta apărării, are un plus de vervă și insolență determinant în obținerea succesului.

Squadra azzurra a jucat cu precădere în treimea proprie, visînd contraatacurile care i-au făcut faima. Dar ea a avut surpriza de a vedea în persoana argentinianului Babington și a polonezului Deyna doi conducători de oști în mișcare permanentă, încadrați de flancuri puternice, chiar la mijlocul terenului, adică acolo unde Italia a crezut că se află în „țara nimănui".

Squadra azzurra, în varianta *Valcareggi 1974*, a încercat să parceleze terenul. Iar insuccesul ei este, dacă vreți, încă o expresie a victoriei fotbalului total.

Ioan CHIRILĂ

Retrospectivă C.M.

DEȘI SE RETRAGE, GERD MÜLLER VA RĂMÎNE...

Priviți fotografia alăturată textului. Ea a surprins momentul înscrierii celui de-al doilea gol, care a permis R. F. Germania să se desprindă de adversara ei, echipa Iugoslaviei, în acea partidă disputată la Düsseldorf, în runda a doua finală. Un document fotografic aproape caracteristic autorului golului, **Gerd Müller**, care, deși căzut pe gazon, tot a reușit, din incomoda poziție, să împingă, cu vîrful bocancului, balonul în plasă, surprinzîndu-l pe goalkeeper-ul Marici. Lîngă Müller, fundașul Buljan, stupefiat, ca și alți apărători care, înainte și în timpul Weltmeisterschaftului, au încercat, deseori, în zadar să neutralizeze pe tunarul lui Bayern München și al echipei reprezentative.

Rămîn, totuși, proaspete în memorie reușitele celebrului om de gol al lui Schön, pe terenurile Weltmeisterschaftului, cînd Müller a înscris unicul punct în plasa porții imbatabilului Tomaszewski (cel care în partida R. F. Germania—Polonia apărase și un penalty), precum și acel gol din finala cu Olanda, pe Olympiastadion. Ambele goluri amintite aici, ale victoriei !

Cu acest ultim gol, cu care a făcut șah mat defensiva Olandei, Müller egala recordul absolut (înregistrat pînă atunci în turneele finale ale C.M.), deținut de francezul Fontaine : 13 goluri la o singură ediție, cea suedeză. Unele clasamente îl indică pe Müller chiar golgeter absolut, atribuindu-i lui golul deviat de Poletti în propria-i poartă, atunci, în neuitata semifinală de pe Azteca, R.F. Germania—Italia.

Cu sau fără golul controversat, Gerd Müller va rămîne în istoria fotbalului o stea de primă mărime în constelația golgeterilor campionatului mondial. De o structură aparte, întrucît în acești ultimi patru ani, cîți au trecut de la El Mundial și pînă la Weltmeisterschaft, viața veritabililor oameni de gol a fost mult mai grea decît a predecesorilor. Poate mai puțin rafinat, mai puțin subtil decît fostele glorii în materie, Pele, Ademir, Eusebio, Stabile, Leonidas și Schiaffino, Gerd Müller a fost omul de gol cel mai temut de portari, întrucît aceștia din urmă au anticipat, arareori, cînd va „răsări" Müller pe fază, la momentul oportun, și unde va trimite el balonul în plasă. Spaima portarilor a fost, în același timp, și unul dintre cei mai incomozi adversari pentru fundași, deoarece Müller n-a căutat golul doar pentru el, ci și pentru coechipieri ; țîșnind în careu, talonat nu o dată de doi-trei apărători, sau luptîndu-se ca un adevărat handbalist-pivot, căruia, încolțit de prea mulți adversari, nu-i rămîne decît să-și servească partenerii scăpați pentru o clipă de sub supraveghere. Așa se și explică, de altfel, și multe din reușitele colegilor lui Müller, chiar la acest turneu final, cînd jucători aparținînd tuturor liniilor, Grabowski, Höness, Overath, Cullman, Bonhof, Breitner, au înscris din mingi prelucrate de el. Bine a fost „prins" Gerd Müller și de o pană neutră a Weltmeisterschaftului, după eliminarea Italiei, de trimisul special al ziarului Stadio din Bologna, Alfeo Biagi : **„Müller este azi un centru inaintaș de tip nou ; nu numai obișnuitul atacant oportunist, întotdeauna pe faza de gol — care pîndește cu fermitate în careu ocazia de a lovi cu agilitatea felinei — ci care joacă pe tot terenul, desfăcînd apărarea adversă, derutată în a-l marca „om la om" sau în zonă. Cînd, însă, survine clipa decisivă, aceea a loviturii mortale, pe care trebuie s-o dea adversarului, el este întotdeauna la post".**

De ce în multe din frazele prezentului articol s-a vorbit de Müller la timpul trecut ? Poate pentru faptul că, la puțin timp după ultimul gong, pe scena lui Olympiastadion, el și-a anunțat... **surprinzătoarea** retragere din **activitatea** competițională. Va fi **o părăsire** a gazonului în plină **glorie** și la o vîrstă nu prea **înaintată**, Müller neavînd nici 29 de ani...

G. NICOLAESCU